

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773.

IV/280-9/2015.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/280-14/2015	
Érkezett: 2015 SZÉPT 7.	
Példány: 1	Közlönyhirdetési mód: ↓
Melléklet: 12	↓

Alulírott [redacted] t [redacted] [redacted], [redacted] i [redacted] indítványozó ügyében az alábbiakat adom elő.

A 2015. július 03-án az Alkotmánybíróság 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozatával elfogadott az Alkotmánybíróság ügyrendjének 46. § (6) bekezdés alapján bejelentettük, hogy a Kúria Bfv.I.588/2015/5. számú ítéletére kiterjesztve is fenntartja az indítványozó az alkotmányjogi panaszát.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A korábban előterjesztett indokainkat fenntartjuk, a Kúria ítéletével kapcsolatban is, mivel a Kúria súlyosbította a büntetést, és súlyosabb büncselekménnyel kapcsolatban szabott ki büntetést.

Korábbi indítványomat fenntartva indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.588/2015/5. számú, felülvizsgálati eljárásban meghozott ítéletét semmisítse meg.

Indoklásunkat a következőkkel egészítem ki:

Hivatkozunk arra, hogy a Kúria ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését is, amely mindenkinek jogot biztosít ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül elbírálja.

A tisztességes eljárásban rejlő pártatlan bírói eljáráshoz fűződő jog érvényesíthetőségével kapcsolatban hivatkozva a 25/2013. (X. 4.) AB határozatban foglaltakra az alábbiakat adjuk elő.

Az alkotmánybíróság fenti határozata rögzítette: a bíróság függetlensége és pártatlansága kizárólag egymásra tekintettel nyerhet értelmezést. A bírói függetlenség alkotmányos szabályát az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése tartalmazza, amelynek értelmében a bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben pedig nem utasíthatók.

A bírói függetlenség, a bíróság Alaptörvényben meghatározott feladatának teljesítése, illetve a bírói hatalmi ág önállóságának megőrzése érdekében működő alkotmányos garancia. A bírói hatalom az ítékezésben ölt testet. Ezért a bírói függetlenség lényegi eleme, hogy az ítélező bíró döntését **befolyástól mentesen**, egyedül a jogszabályoknak, valamint belső meggyőződésének megfelelően hozza meg.

A pártatlanság követelménye az ítélező bíróra azt kötelezettséget rója, hogy az ügyben résztvevő felekkel szembeni részrehajlás és előítéletektől mentesen bírálja el az ügyet és hozza meg döntését. A pártatlanság kívánalma egyfelől a bíró magatartásával és hozzáállásával szembeni igényként jelentkezik. Azonban egyben mércét állít a jogszabályi követelményekkel szemben is. Az eljárási törvények biztosítják azt, hogy elkerülhetőek legyenek az olyan helyzetek, amely a bírók pártatlanságát illetően jogos kétségeket ébreszthetnek. **Ebből fakad, hogy a konkrét ügyben a bírónak nemcsak tárgyilagosan szükséges ítékeznie, de a pártatlan ítékezés látszatának megőrzése is feladata.** [67/1995. (XII. 1.) AB határozat, ABH 1995, 346, 347.; 17/2001. (VI. 1.) AB határozat, ABH 2001, 222.]

Az alapjogok érvényesülésének egyik mércéje a nemzetközi jogvédelmi mechanizmusok által kialakított jogvédelmi szint. {32/2012. (VII. 4.) AB határozat, Indokolás [41]; legutóbb megerősítve: 22/2013. AB határozat, Indokolás [16]} A 25/2013. (X. 4.) AB határozatban az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlatára is hivatkozott. A fentiekre tekintettel megjelöljük, a Alaptörvény Q) cikke (3) bekezdését is mint az Alaptörvény megsértett rendelkezését.

"Ami kockán forog, az a bizalom, amit egy demokratikus társadalomban a bíróságoknak kell ébreszteniük a közönségben és - a büntetőeljárások vonatkozásában - mindenekelőtt a vádlottban." ¹

A pártatlanság érvényesülése nélkülözhetetlen eleme annak a közbizalomnak, amelynek képviselete a demokratikus társadalmakban a bírói hatalom egyik fő kötelessége.² Az EJEB gyakorlatában a pártatlanság megőrzése azért alapvető, mert az elv érvényesülésének vagy érvényesíthetőségének hiánya az önkényes döntéshozatal lehetőségét rejtje magában, amely nincs összhangban az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog követelményeivel.³

Az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdése mindenkinek biztosítja, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott vádak megalapozottságát illetően.

A pártatlanság általános az előítélet, illetve az elfogultság hiányát jelenti.

¹ (*Fey kontra Ausztria* (14396/88), 1993. február 24).

² [EJEB, *Piersack kontra Belgium*, (8692/79), 1982. október 1., 30. bekezdését; amelyet megerősített: EJEB, *Romenskiy kontra Oroszország*, (22875/02), 2013. június 13., 26. bekezdése.]

³ [EJEB, *H kontra Belgium*, (8950/80), 1987. november 30., 53. bekezdés.]

„Az EJB a pártatlanság két aspektusát ismeri el: a szubjektív, illetve az objektív értelemben vett pártatlanságot. A pártatlanság szubjektív oldala azt az igényt fogalmazza meg, hogy az adott ügyben a bíróság egyetlen tagja sem rendelkezhet előítéletekkel és nem lehet elfogult. Ehhez képest a pártatlanság **objektív oldala azt jelenti, hogy a bíró adott ügyben tanúsított magatartásán túlmutatóan felmerülhet-e jogos kétely a pártatlansága tekintetében. E jogos kétely pedig akkor releváns, ha objektív igazolást nyerhet.** [Elsőként lásd: EJB, *Piersack kontra Belgium*, (8692/79), 1982. október 1., 26. és 30. bekezdéseit; EJB *De Cubber kontra Belgium*, (9186/80), 1984. október 26., 24–26. bekezdéseit.]”

A demokratikus társadalmakban a pártatlanság a bíróságok működésébe vetett közbizalom megteremtésében, erősítésében létfontosságú szerepet játszik.⁴

Az EJB a *Delcourt kontra Belgium*, (2689/65), ügyben megfogalmazta, hogy a bírói pártatlanság tekintetében még a külső látszat is jelentős szerephez jut, ugyanis annak elvesztése a bíróságok működésébe és döntéseibe vetett közbizalom megrendülésének kockázatát hordozza.

A 34/2013. (XI. 22.) AB határozat indoklása rögzíti:

Az EJB joggyakorlatában kifejtette, hogy önmagában az a tény, hogy a tárgyaló bíró részt vett a bíróság tárgyalást megelőző vádelőkészítő szakaszában, még nem igazolja, hogy pártatlanságát kétely övezi. „Az ítélkező bíró pártatlanságát a részvételének intenzitása, illetve a vádelőkészítésben biztosított döntési jogköre határozza meg.”

A pártatlanság megítéléséhez szükséges mérce kialakításakor többek között annak vizsgálata is szükséges, hogy a vád előkészítési szakaszban az ítélkező bíró rendelkezhet-e az eljárásról, jogkörének gyakorlását milyen korlátok határozzák meg, döntései során szükséges-e az ügy bizonyítékait értékelnie, illetve szükséges-e állást foglalnia a terhelt bűncselekményben való részvételéről, vagy e részvétel mértékéről.

„E mérce meghatározásakor az is döntő jelentőségű körülmény, hogy a vádelőkészítés során eljáró bíró hozzáférhet-e olyan adatokhoz, amelyek előzetes vélemény formálására alkalmasak ugyan, de amelyeket a tárgyalás során bizonyítékként mégsem használnak fel [EJB, *De Cubber kontra Belgium*, (9186/80), 1984. október 26., 27–29. bekezdések].”

A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának érvényesülését ellenőrző Emberi Jogi Bizottság álláspontja szerint is az Egyezségokmány 14. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelménye érvényesülésének ellenőrzésekor az Emberi Jogi Bizottság vizsgálja, hogy a pártatlanság követelményének mind a szubjektív, mind az objektív jellegű elemei teljesültek-e.⁵

Magyarországon a pártatlanság alkotmányos elvének érvényre jutását, a büntetőeljárás törvény (Be.) rendelkezései hivatottak biztosítani.

A bíró, bíróság kizárásának a szabályait a Be. 21-22§ rendelkezései rögzítik.

⁴ EJB, *Sramek kontra Ausztria*, (8790/79), 1984. október 22., 42. bekezdését; legutóbb megerősítve: EJB, *Henryk Urban és Ryszard Urban kontra Lengyelország*, (23614/08), 2010. november 30.; 45. bekezdése

⁵ lásd: *Karttunen kontra Finnország*, 387/1989.; 1992. október 23.; 7.2. pontját.).

Az ügyre vonatkozóan a Be. rögzíti, hogy

21. § (1) Bíróként nem járhat el,

e) akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései a nyomozási bíróra is irányadók.

(3) Az (1) bekezdésben szabályozott eseteken kívül

a) a bíróság további eljárásából ki van zárva, aki az ügyben nyomozási bíróként járt el,

e) a rendkívüli jogorvoslati eljárásból ki van zárva az a bíró, aki a rendkívüli jogorvoslattal megtámadott határozat meghozatalában részt vett,

(6) A (3) bekezdés e) pontja esetén nem kizárási ok, ha az alapügyben a bíró olyan határozat meghozatalában vett részt, amelyet a rendkívüli jogorvoslati indítvány nem érint.

A Tisztelt Alkotmánybíróság pedig a **34/2013. (XI. 22.) AB** határozatában rögzítette:

„1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alkotmánybíróság jelen határozatának kihirdetését követően indult büntetőeljárásokban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 207. § (6) bekezdése szerint eljáró bíró ugyanezen törvény 21. § (3) bekezdés a) pontjának megfelelően a bíróság további eljárásából ki van zárva.”

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Jelen ügyben egy olyan bíró járt el a Kúria eljárásában, aki korábban szabadság elvonással járó előzetes letartóztatás meghosszabbítását bírálta el másodfokú tanácselnökként, holott később az ügyben 50 nap szellemi munkakörben letöltendő közérdekű munkabüntetést szabott ki jogerősen a Fővárosi Ítéltábla, szabadságvesztés helyett.

A Fővárosi Ítéltábla jogerős ítélete folytán az indítványozó előtt megnyílt a lehetőség Be. 584. § (2) bek. és a Be. 580. § (2) bekezdés c) pontja alapján a jogtalan előzetes letartóztatás miatti kártalanítási igény előterjesztésére. A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatása alapján a jogvesztő határidő alatt a Be. 583. § (3) bekezdése alapján, az alapügyben első fokon eljáró bíróságnál Fővárosi Törvényszék Büntető Kollégiumánál kártalanítási keresetet terjesztett elő az indítványozó. Ezen tény ■■■ védő sajtóban tett megnyilatkozásai folytán nyilvánosságot is kapott. Megjegyezzük, hogy az ügyben előzetes bizonyítást is indított az indítványozó ahol diabetológus orvos szakértő vizsgálta meg az indítványozót, az előzetes letartóztatásban elszenvedett egészségkárosodás miatt. Csatoljuk az ügyben született szakvéleményt is.

Ezen okból, a Kúria eljárása, nem csak a Fővárosi Ítéltábla ítéletének felül bírálatairól szólt, hanem a kártalanítási kereset előterjesztése folytán a kártalanítási keresetről is, valamint ezen keresztül a büntetőügyben elrendelt és fenntartott előzetes letartóztatások és szabadságelvonás jogszerűségéről is.

■■■ kúriai bíró így nem pusztán úgy vett részt az eljárásban, hogy korábban a büntetőeljárás nyomozati szakaszában, hozott döntést az előzetes letartóztatásról, hanem úgy hogy többek között az általa vezetett tanács döntésének köszönhető szabadságelvonás miatt, a Magyar Államnak tetemes összegű kártalanítási fizetési kötelezettséggel kellett a kártalanítási perben szembenézni.

Így a fenti bírónak a Kúria felülvizsgálati eljárásában esélye nyílt arra, hogy az általa vezetett tanács korábbi döntése folytán keletkezett „csorbát” kiköszörölje, hiszen azzal, hogy a Kúria a Fővárosi Ítéltábla jogerős döntését az indítványozó terhére megváltoztatta és visszaállította szabadságvesztés büntetést, a kártalanítási kereset jogalapját a Kúria elvonta.

Így látható, hogy az érintet bíró pártatlanság elvesztésének veszélye nem pusztán a terhelt személyi szabadságáról történő döntést folytán merül fel, hanem azon okból is, mert a korábbi előzetes letartóztatással kapcsolatos döntése folytán a felülvizsgálat alapjául szolgáló jogerős ítélet a kártalanítási „szankció” felé nyitotta meg az utat.

Tisztelt Alkotmánybíróság! Azon felül, hogy az Ítéltábla által kiszabott ötven nap szellemi munkakörben letöltendő közérdekű munka és a Kúria által kiszabott kettő év hat hónap szabadságvesztés között nagyon nagy az ellentét, a Fővárosi Ítéltábla nyugdíjazás előtt álló tanácselnöke ■■■■■■■■■■ egy jogállamban az eljáró hatóságokra, bíróságokra igen súlyos szavakat használt az ítélet szóbeli indokolásakor:

„Továbbá most említést kell arról tenni, hogy a vádlott védekezésében szerepel az a kijelentés, hogy un. gondolatrendőrség működik és hasonlókat, ugye tán az Orwelli műre gondolt, hát nem példátlan az én bírói gyakorlatomban is, aminek én a vége felé közeledek, csak nem gondoltam, hogy én, majd amikor vége felé közeledek a pályámnak, szembe találkozom egy olyan üggyel, ami szinte azonos egy 1952-ben történt üggyel, benne voltam én abban a felülvizsgálati bizottságban, amelyik ezeket a koncepciók ügyeket felülvizsgálta valamikor a Németh-kormány idején, és akkor jutottam olyan titkos aktákhoz, amelyekben tíz-tizenvalahány évre ítélték elkövetőket, a korabeli bíróságok, és egy ügy emlékezetes számomra, amely a vádlott ügyével gyakorlatilag hát szinte a lényegét illetően megegyezik, ugye az történt, hogy egy bizonyos laboráns a fiókjában, amit lezárva tartott, különféle verseket helyezett el, a korabeli Rákosi-rendszert különféle jelzőkkel illetve, és ezt gondosan lezárta, ámde a házigazdája ezt a fiókot feltörte, megjelent a korabeli ÁVH-nál, följelentette, s a következő hír a nyomozati iratban az, hogy a felesége bejelenti, hogy már két hete Budapestre utazott és még mindig nem találjuk, és a következő, hogy tizenvalahány évre ítélték. És mondta a korabeli bíróság, kérem tisztelettel, fönnállt a lehetősége, hogy más is megtudja, hogy a vádlott mire készül, mert ugye lám, föltárta a házigazdája a fiókot, föltörte, és így más is megtudta hogy azt tartalmazza amit. Tehát én nem gondoltam, hogy most amikor ugye már a XXI. században élünk, most gyakorlatilag hasonló adatok alapján, mert valaki az e-mailjeiben, vagy valaki a világhálón fölhelyezhet olyan butaságokat, amiket egyébként meg kell jegyeznem nap mint nap lehet olvasni, hogy ennek a valóságtartalmát ténylegesen senki nem fogja vizsgálni. „

„(...)tehát hogy úgy mondjam, ha partner ebben az igazságszolgáltatás, ahol ilyen hosszasan egy, azt kell, hogy mondjam vétségnek minősülő ügyben, mint amiről majd be fogok számolni, évekig folytatnak tárgyalásokat, évekig folytatnak nyomozásokat, és évekig, évekig próbálunk, mi magyarok is szert tenni egy tömeggyilkosságra készülő személyre, hiszen nem alábbvaló a magyar nemzet sem mint a finn vagy az amerikai, amiről a vádlott beszámolt, akkor ide jutunk ahova, (...)”

„A bíróságnak mindig a tényekből kell és lehet levonni a következtetéseket, tehát nem – mivel nem verbális bűncselekményről van szó- nem azt kell vizsgálni, hogy a vádlott mit

hangoztatott, hanem azt kell tisztázni, hogy mit tett. Mert egyébként bekerülünk abba a zsákutcába, hogy akkor gondolatrendőrség vagyunk, bekerülünk abba a zsákutcába, hogy azt vizsgáljuk, hogy valaki milyen irodalmi műveket, verseket írt annak idején ugye az 50-es években, és hogy ugyanezt vizsgáljuk a XXI. században is, azaz a gondolati szabadságot próbáljuk meg ellenőrizni.”

„Ámde ez csak egy – hogy úgy mondjam- soha teljesedésbe nem menő körülmény, lévén hogy a vádlott olyan sokat volt előzetes letartóztatásban, és házi őrizetben a jelen ügyben, hogy többszörösen leülte, kitöltötte a közérdekű munkának az 50 napját, tehát meg kellett állapítani, hogy a közérdekű munka büntetés végrehajtottnak tekintendő.”

A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányjogi követelményből adódóan érthetetlen az, hogy a fenti ügyben, ahol a másodfokon eljáró tanácselnök, a Rákosi rendszer ügyeinek felülvizsgálatában jártas bíróként az ügyet 50-es évek koncepciók eljárásaihoz hasonlította és megjegyezte azt, is, hogy egy csekélyebb súlyú bűncselekmény folytán, aránytalanul sokat volt az indítványozó előzetes letartóztatásban, miért olyan bíró járt el a felülvizsgálati eljárásban, aki az ügyben nem pártatlan.⁶

Továbbá, a tisztességes eljáráshoz fűződő követelményeket sérti az is, hogy nem csak a fentebbi előzmények miatt sem a bírói tanács tagjainak a bemutatása nem történt meg (Be. 281. § (1) bekezdés, ill. a Be. 345. §, 385. §, 419. § alapján) és névtáblájuk sem volt, sem arról nem nyilatkoztatta a tanács elnöke a jogosultakat, így az indítványozót sem, hogy van-e kifogásunk az ügyész vagy a bírói tanács tagjainak személye ellen (Be. 283. § (1) bekezdés b) pontja, ill. a Be. 345. §, 385. §, 419. § alapján)

Ezen vonatkozásban az eljáráson jelenlevők nyilatkozatát csatoljuk. Előadjuk, hogy a Kúria tudván azt, hogy jogorvoslati joga az indítványozónak lényegében nincsen, ezen nyilatkozatok ellenére a tisztességes eljáráshoz való jogot sértően a 2015. 09. 01-én érkezett tájékoztatásában azt állítja, hogy a tanács tagjainak bemutatása megtörtént. Mivel az **Alkotmánybíróság 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozatával elfogadott az Alkotmánybíróság ügyrendje 39. § alapján lehetőség van szóbeli meghallgatásra. Kérjük, hogy azon a mellékletben szereplő nyilatkozatott tett személyek meghallgatását elrendelni szíveskedjenek bizonyítván azt, hogy az ügyben a Be. rendelkezései és a Kúria tájékoztatása ellenére nem voltak bemutatva a tanács tagjai.**

Nem mehetünk el azon tény mellett sem, hogy az előzetes letartóztatás elrendelése, meghosszabbítása, a másodfokú felülvizsgálata során olyan bizonyítékok alapján döntöttek, az eljáró bírók amiket mind a Fővárosi Törvényszék mind a Fővárosi Ítéltábla kizárt a bizonyítékok közül. (Olyan szabálytalanul felvett gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyvek, amiket a védelem által hivatkozott alkotmánybírósági határozat alapján zártak ki mivel a hajnali kettő órákor felvett gyanúsított kihallgatás során, a kirendelt védők nem is lehettek jelen, továbbá az indítványozó elfogásakor érkezett valótlantartalmú, vagy nem létező rendőrségi bejelentés miszerint fegyverrel hadonászott az utcán stb.) Ezen körben

⁶ Megjegyezzük, hogy a Kúria ezen tanácsa más ügyben már a nyilvánosság előtt kapott bírálatot, pont egy olyan ügyben ahol a tanácselnök asszony a ■■■■■■■■■■ tanácsa által elítélt politikusok ügyében nem jelentett be elfogultságot tanácselnök holott az Alkotmánybíróság határozata szerint az elfogultság látszatát is kerülni kell. Csatoljuk a Magyar Hírlap 2014. 07. 23-i újságcikkét.

hivatkozunk EJEb, *De Cubber kontra Belgium* ügyre azzal összefüggésben, hogy az előzetes elrendelését, fenntartását befolyásolták a később a bírósági eljárásban kizárt bizonyítékok is.

A fentiekből látható, hogy a Kúriai eljárásban, a pártatlanság követelménye nem érvényesült, sőt az eljárásban a Be. kötelező előírásai ellenére titkolták a tanács tagjainak nevét, érintettségét. Az elfogultsági kifogás előterjesztését pedig ezáltal kizárták.

Csatoljuk mellékletben azt a fényképmellékletet amin látható, hogy bírának nem volt névtáblájuk a nyilvános ülésen.

Ismételten hivatkozánk alkotmányjogi érvelésünket kiegészítve az EJEb gyakorlatára miszerint a Egyezmény 6(1) cikke magában foglalja a fegyverek egyenlőségének követelményét is.

Az EJEb a Bulut kontra Ausztria ügyben (17358/90, 47. §) – kimondta: „a fegyverek egyenlőségének elve – a tisztességes eljárás tágabb fogalmának egyik elemeként – megköveteli, hogy minden fél számára ésszerű lehetőséget kell biztosítani arra, hogy álláspontját olyan feltételek között adja elő, amelyek eredményeként nem kerül ellenfelénél lényegesen hátrányosabb helyzetbe. [...] Ebben az összefüggésben a Bíróság jelentőséget tulajdonít a látszatoknak és a tisztességes igazságszolgáltatás iránti fokozott érzékenységeknek [...]”. A Bulut-ügyben a Bíróság azt is kimondta (49. §), hogy a fegyverek egyenlőségének megsértése esetén a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmének megállapításához nem szükséges, hogy az eljárásban bekövetkező egyenlőtlenségből további, az eljárás tisztességességét érintő, számszerűsíthető sérelem következzen be.

A Coëme és mások kontra Belgium ügyben (32492/96, 32547/96, 32548/96, 33209/96 33210/96;), amelyben a Bíróság kifejtette, hogy, a fegyverek egyenlősége elve, valamint az eljárási szabályoknak a büntetőeljárásokban „az a funkciójuk, hogy megvédjék a terheltet a hatalom visszaéléseitől, és ezért a védelem vonatkozásában a legnagyobb a kockázata annak, ha az ilyen szabályok hiányosak, vagy nem kellően egyértelműek.”

A fentiekkel kapcsolatban az indítványozó a személyesen írt, és aláírt beadványában kifejtette kellőképpen, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárásában a tisztességes eljáráshoz való alapelv ellenére mennyire nem biztosítottak egyenlő esélyeket az indítványozónak a Kúria eljárásában. Álláspontunk alapján, tekintettel arra, hogy a Kúria ítélete ellen további jogorvoslatnak helye nincs a hatályos Be. szabályait áthágta.

Míg evidencia az, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélettel megállapított tényállás nem támadható. BH+ 2014.9.388 eseti döntés valamint BH+ 2013.1.1 eseti döntés is rögzíti, hogy „a felülvizsgálati indítványnak korlátot szab a Be. 423. § (1) bekezdése, mely egyben a Kúria eljárási lehetőségeit is behatárolja.

A Kúria egy jogszabályban nem szereplő jogi fogalomra hivatkozva „ítéletszerkesztési hiba” mégis a jogerős ítélettől eltérő tényállást állapít meg, annak ellenére, hogy az indítványozó részére nem biztosította a tényállás vitatását.

A testi sértés tényállással kapcsolatban a Kúria a nyilvános ülésen a tisztességes eljáráshoz való jogot sértve azt állította, hogy az iratok között a megbocsátásnak nincsen nyoma. Csatolom a megbocsátó levél érkezett másolatát.

Megjegyezzük, hogy álláspontunk szerint az, hogy a Kúria ítélete említést sem tesz az indítványozó 20 oldalas indítványáról, az abban foglaltakra nem reagál, az, hogy a Kúria az indítványozóba folytja szót, az a tény, hogy a Kúria az előzetes letartóztatásban töltött időt a valóságtól eltérően, házi őrizetben töltött időnek értelmezi, és téves tájékoztatást ad a büntetés végrehajtási intézetnek, hátráltatva a feltételes szabadlábra bocsátási jogi eljárását, valamint az, hogy egy cukorbeteg embert az elmeorvos igazságügyi szakértő vélemények ellenére kóros elmeállapotúnak minősíti, mind a tisztességes eljáráshoz fűződő jog megsértését támasztják alá.

Csatoljuk a Kúria végzését az előzetes letartóztatásban töltött idő kijavításáról.

Megjegyezzük azt is, hogy a felülvizsgálatról szóló értesítés és a felülvizsgálat tárgyában tartott nyilvános ülés között kevés idő, szűk 30 nap állt rendelkezésre.

A tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos követelményekkel kapcsolatosan előadjuk, azt is, hogy az elsőfokú eljárásban volt olyan tárgyalás is, ahonnan a sajtót kiküldték, így a nyilvánosságot nem biztosították. Ezt a másodfokú eljárásban a fellebbezésben előadta már az indítványozó. Ezen körben csatoljuk [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] k [REDACTED] nyilatkozatát. Amennyiben lehetséges a személyes meghallgatását kérjük a fenti személynek mivel bizonyíthatja tisztességtelen eljárás tényét.

Előadjuk továbbá azt is, hogy a Fővárosi Ítéltábla a korábban első fokon eljáró bíró helyett a Fővárosi Törvényszéket a bírósági eljárásban tett bírói kijelentése miatt személyiségi jogi perben elmarasztalta. (Csatoljuk a Fővárosi Ítéltábla közbenső ítéletét).

Megjegyezzük továbbá, hogy nyomozati eljáráshoz és az ott tapasztalt szabálytalanságokhoz hozzátartozik az is, hogy a nyomozást a később korrupciós ügygel megvádolt [REDACTED] [REDACTED] vezette, ami figyelemmel a nyomozati szakban tapasztalt jogsértésekre is szintén a tisztességes eljáráshoz való jog sérülésére enged következtetni.

[REDACTED] [REDACTED] jelen beadványhoz mellékelte cikkben a Magyar Hírlapban az alábbiakat írta 2014. 10. 16-án:

„Az ötvenes évek Rákosi-korszakához hasonlította tegnap a Fővárosi Ítéltábla bírói tanácsának elnöke azt a büntetőeljárást, amelyet a hazai nyomozóhatóságok és az első fokon eljáró bíróságok folytattak [REDACTED] [REDACTED] ellen. A huszonhét éves fiatalembert a magyar kriminalisztikában eddig újdonságnak számító módon azért vette őrizetbe a rendőrség 2010 februárjában, mert állítólag tömegmészárlást tervezett azon a budapesti egyetemen, ahol ma is az egyik legkiemelkedőbb képességű joghallgatónak számít. „

(...)

„A rendőrség a történet továbbszövéseben szorgalmas partnernek bizonyult, a testület büszkén jelentette be, hogy elejét vették az iskolai tömegmészárlásnak. Az igyekezetbe gond nélkül belefért az is, hogy a fiatalember elfogásáról két jegyzőkönyv is készült, az egyik

tanúsága szerint a pályaudvaron teperték le őt a kommandósok, a másokban az áll, hogy egy kerülettel odébb fogták le, épp akkor, amikor járóelőket fenyegetett engedéllyel tartott fegyverével. A hatóságok mindkét jegyzőkönyvet alaposnak, és hitelesnek ítélték, még a buzgó sajtómunkások kitartó firtatására sem látták okát eldönteni, hogy mégis, melyik történet a valódi. A két, egymással teljesen ellentétes dokumentum elkészülte, majd azok kitartó szerepeltetése a bizonyítékok között lényegesen érthetőbbé válik, ha figyelembe vesszük, hogy a nyomozást a Nemzeti Nyomozó Irodánál (NNI) az a [REDACTED] [REDACTED] vezette, aki jelenleg a rendőrségi korrupciós botrány [REDACTED] [REDACTED] hasonló emblematikus vádlottja. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nagyobb kaliberű ügyben is felbukkan, mint aki szorgalmasan zsarolta azok érintettjeit, és akár a legbizarrabb módon is képes volt manipulálni az ügyek kimenetelét. „

„(...) Nehrer szerint azért idézi az ötvenes éveket [REDACTED] [REDACTED] ügye, mert akkoriban volt szokás börtönbe vetni embereket azért, amit gondoltak vagy leírtak. Ma, a magyar demokráciában ez nem lehet szokás, sőt ez megengedhetetlen. Demokráciánk egyszer majd még inkább kiteljesedhet, ha nem lesznek koncepciók perek, és a [REDACTED] [REDACTED] ügyéhez hasonló fiaskók után személyi és anyagi felelősséget kell vállalniuk azoknak, akik korábban foggal-körömmel akartak ügyként átszuszakolni egy nyilvánvaló ökörséget. (...) igen komoly kártérítésre számíthat az államtól az előzetes letartóztatásban eltöltött több mint két év miatt. [REDACTED] [REDACTED] mokfutását adófizetőkként már kicsengettük, [REDACTED] [REDACTED] jogos igényét pedig majd ezután fogjuk. Tán tényleg lenne rá lehetőség, hogy a hasonló hatósági fiaskók elkövetői feleljenek szándékos károkozásért? Mert ez közös ügyünk.”⁷

Előadom, hogy az irodalmi alkotások kriminalizálásával kapcsolatos alkotmányjogi érveinket kifejtettük korábbi indítványunkban. A Kúria ítéletének indokolásában, azonban azon felül, hogy az irodalmi alkotások és a nyilvánosság felé sem közölt gondolatai miatt súlyosabb bűncselekményekben találta bűnösnek az indítványozót, az ítéleti indokolásban egyes gondolatoknál nem tüntette fel az irodalmi művek nevét. Ezzel összemosva az irodalmi fikciót a valós gondolatokkal és tettekkel. Ráadásul ezzel a Be. 423. § (1) bekezdésében foglaltakat szintén megszegte, hiszen ezzel is módosította a tényállást, holott erre lehetőség nem volt.

Előadom, továbbá hogy a korábban előadottakat a Kúria ítéletére vonatkozólag is fenntartom. Az indítványozó a személyesen írt beadványában csatolja a műveiről készült elemzést a korábban hivatkozott George T. ügyben született Kalifornia Állam Legfelsőbb Bíróságnál felhasznált J. M. Coetzee és társai által írt angol nyelvű Amicus Curiae beadványát és kivonatos fordítását.

Csatoljuk a Kúriához beadott védői észrevételeket, amit csak részben ismertettek Budapest, 2015. szeptember 02.

Tiszteltettel:

[REDACTED]

[REDACTED]

⁷ A Cikk a [REDACTED] [REDACTED] írásjegyzőjének véleményét tükrözi.

[illegible]